

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **FVE 28 s.r.o.**, se sídlem Horní náměstí 14/17, Olomouc, zast. Mgr. Ondřejem Masopustem, advokátem se sídlem Sokolská 44, Olomouc, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2011, č. j. 6807/11-1200, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 4. 2012, č. j. 10 Af 126/2012 - 10,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým krajský soud zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2011, č. j. 6807/11-1200.

Žalobu proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel u krajského soudu dne 16. 2. 2012. Usnesením ze dne 20. 2. 2012, č. j. 10 Af 126/2012 - 7, jej krajský soud vyzval

k zaplacení soudního poplatku za žalobu, který činí 3 000 Kč, a to ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení. Soud současně stěžovatele poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení před soudem zastaveno. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím jeho zástupce dne 29. 3. 2012.

Po uplynutí stanovené lhůty krajský soud usnesením ze dne 11. 4. 2012, č. j. 10 Af 126/2012 - 10, které nabylo právní moci dne 13. 4. 2012, řízení o žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného zastavil a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění soud konstatoval, že s podáním žaloby nebyla splněna poplatková povinnost; soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku a poučil jej o následcích nezaplacení. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, krajský soud postupem podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), řízení zastavil.

Stěžovatel soudní poplatek za žalobní řízení následně zaplatil dne 20. 4. 2012.

Proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení podal stěžovatel dne 27. 4. 2012 kasační stížnost. Zde vytýká krajskému soudu nedostatky poučení o opravném prostředku, které mu bylo v usnesení o zastavení řízení uděleno. Namítá, že byl nesprávně poučen o možnosti podat opravný prostředek – kasační stížnost, neboť poučení by dle jeho názoru mělo obsahovat přinejmenším informaci o tom, zda se jedná o řádný či mimořádný opravný prostředek, neboť od toho se odvíjí okamžik nabytí právní moci napadeného usnesení. Okamžik právní moci je určujícím okamžikem pro stanovení posledního dne, kdy je možné zaplatit soudní poplatek za podanou žalobu. Stěžovatel na základě nesprávného poučení krajského soudu o možnosti podání opravného prostředku uhradil soudní poplatek dne 20. 4. 2012, tedy ve lhůtě pro podání kasační stížnosti; krajský soud však zaplacený soudní poplatek neakceptoval a vrátil jej stěžovateli. Na základě shora uvedeného tak stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu a zavázal žalovaného k náhradě nákladů řízení.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a jsou v ní namítány důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tj. nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení. Rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud na tomto místě současně podotýká, že s přihlédnutím k charakteru napadeného usnesení netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, dostupný na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Ve smyslu ustanovení § 54 odst. 2, první věty, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 55 odst. 5 s. ř. s. musí usnesení mimo jiné obsahovat poučení o opravném prostředku. Požadavky na obsah a rozsah poučení o opravném prostředku vyplývají z obecné

poučovací povinnosti soudu zakotvené v ustanovení § 36 odst. 1, druhé věty, s. ř. s., podle kterého je soud povinen poskytnout účastníkům řízení stejné možnosti k uplatnění jejich práv a poskytnout jim poučení o jejich procesních právech a povinnostech v rozsahu nezbytném pro to, aby v řízení neutrpěli újmu. Při formulaci poučení o opravném prostředku musí soud zohlednit zejména skutečnost, že podle ustanovení § 106 odst. 2, poslední věty s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout; podobně nelze prominout ani lhůtu k podání návrhu na obnovu řízení (§ 115 odst. 3 s. ř. s.). V poučení o opravném prostředku proto musí být jednoznačně a srozumitelně uvedeno, jakým opravným prostředkem může účastník řízení rozhodnutí soudu napadnout, v jaké lhůtě a u jakého soudu se tento opravný prostředek podává (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 Ads 125/2007- 59, dostupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud v napadeném usnesení stěžovatele poučil, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost, a to u Nejvyššího správního soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Současně jej poučil o způsobu počítání lhůty a důsledku jejího zmeškání, o obsahových náležitostech kasační stížnosti, povinném zastoupení advokátem v kasačním řízení a způsobu úhrady soudního poplatku za podanou kasační stížnost. Lze tedy jednoznačně konstatovat, že krajský soud svoji poučovací povinnost splnil.

Na tomto místě Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný již se vznikem poplatkové povinnosti, v daném případě tedy podáním žaloby ke krajskému soudu [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích]. Přestože zákon o soudních poplatcích v ustanovení § 9 odst. 7 stanoví, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku soud zruší, je-li poplatek zaplacen dříve, než usnesení nabylo právní moci, nelze tento procesní institut směšovat či zaměňovat s poučovací povinností soudu o opravném prostředku. Jak již bylo uvedeno výše, smyslem a účelem poučení udíleného v rozhodnutích soudů je náležitě instruovat účastníky řízení, jak mají postupovat při podání opravného prostředku (zde kasační stížnosti), a nikoli, jak zhojit důsledky jejich procesní pasivity v řízení, proti jehož výsledku má opravný prostředek teprve potenciálně směřovat.

V projednávané věci lze beze zbytku aplikovat obecnou právní zásadu *neznalost zákona neomlouvá*, neboť každý je povinen dbát na to, aby znal a dodržoval právní předpisy České republiky. V daném případě je navíc zřejmé, že aplikace této zásady nemohla vést k neproporcionálnímu snížení míry práv účastníka řízení, neboť stěžovatel byl v průběhu celého žalobního řízení zastoupen advokátem. V ustanovení § 102 s. ř. s. je jednoznačně a výslovně uvedeno, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, přičemž v právní moci je usnesení, které bylo doručeno účastníkům [§ 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.]. Nejvyšší správní soud proto z výše uvedených důvodů kasační námitce nepřisvědčil.

Stěžovatelem uplatněné kasační námitky nebyly ve vztahu k napadenému usnesení krajského soudu shledány důvodnými, v řízení nebyly shledány ani jiné nedostatky, ke kterým Nejvyšší správní soud dle § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlíží z úřední povinnosti, kasační stížnost byla proto v souladu s § 110 odst. 1, větou poslední, s. ř. s. zamítnuta.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady v tomto řízení nevznikly, Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu